

2015

© 2015 by the author(s). All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or by any information storage and retrieval system, without the prior written permission of the publisher.

Athanasopoulos, Constantinos GE.

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

<http://hdl.handle.net/11728/7088>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

**Τοις Εντευξομένοις
ή
Σχέσεις Εθνικών Διοικήσεων και Οργάνων
της Ευρωπαϊκής Ένωσης**

Του κ. Κωνστ. Γε. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

Καθηγητού Σχολ. Νομικών και Κοινωνικών Επιστ.
Πανεπιστημίου ΝΕΑΠΟΛΙΣ, Πάφος,
Καθηγητού Επισκ. Μετ. Προγρ. Σπ. Πανεπ. Αθηνών,
Ομοτ. Καθηγητού ΠΑΝΤΕΙΟΥ Π.Κ.Π.Ε.,
Ex Ch. L. U. L. Bruxelles, Ex. Int. I.I.A.P., Paris

Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει ασχοληθεί κατ'επανάληψη και με το θέμα των Εθνικών Δημοσίων Διοικήσεων, επί σκοπώ, μέσω του κατά το δυνατόν εκσυγχρονισμού τους, αυτές να οδηγηθούν σε συγκλίνουσες διοικητικές ρυθμίσεις, τείνουσες σε «ομογενοποίηση» των διοικητικών συστημάτων των Κρατών Μελών.

Είναι αυτονόητο, ότι η «ομογενοποίηση», πέραν των άλλων συνεπειών της, θα διευκολύνει τα μέγιστα την εφαρμογή κοινών πρακτικών και δράσεων, επ'ωφελεία των διοικουμένων και διακινουμένων εξ οίας δήποτε αιτίας εντός τη επικράτειας της Ένωσης.

Εκ των πλέον πρόσφατων ρυθμίσεων αναφέρονται εδώ οι ρυθμίσεις των Συνόδων Κορυφής της Ε.Ε. της Λισσαβώνας (Μάρτιος 2000), η οποία οδήγησε και στην διαμόρφωση των κειμένων της ομώνυμης Συνθήκης, και της Φέιρα (Ιούνιος 2010).

Κατά την Σύνοδο της Λισσαβώνας απεφασίσθη, (ως απόρροια μακράς σειράς προηγηθεισών διαβουλεύσεων μεταξύ των Κρατών-Μελών), ότι η οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της Ένωσης συνδέεται στερεώς και με τον εκσυγχρονισμό των παρεχόμενων υπηρεσιών υπό των Δημοσίων Διοικήσεων των Κρατών Μελών.

Υπ'αυτή την έννοια ο διοικητικός εκσυγχρονισμός, ως συνιστών *condicio sine qua non* για την εξυπηρέτηση όλων των καταστατικών στόχων της Ένωσης, είναι αναγκαίο να αποτελέσει α-

ντικείμενο πρώτης προτεραιότητας για τα Κράτη Μέλη, τα οποία υποχρεούνται σε σειρά ενεργειών, μερικές των οποίων αναφέρονται εδώ:

Παροχή δυνατότητας στους Πολίτες να έχουν γενική ηλεκτρονική πρόσβαση στις παρεχόμενες υπό των Κρατών υπηρεσίες.

Θέσπιση διαδικασιών αξιολόγησης της αποδοτικότητας των Δημοσίων Υπηρεσιών.

Άρση των γραφειοκρατικών εμποδίων όπου δήποτε και όποτε δήποτε αυτά εντοπίζονται στα διοικητικά συστήματα των Κρατών Μελών.

Διασφάλιση της δυνατότητας πρόσβασης στο Διαδίκτυο και στις άλλες πηγές Πολυμέσων όλων των Σχολείων εκάστου Κράτους.

Εξ άλλου, οι συμμετέχοντες στην Σύνοδο της Φέιρα, επαναβεβαίωσαν τις αποφάσεις της Συνόδου της Λισσαβώνας, απεφάσισαν νέα μέτρα για περαιτέρω εφαρμογές της Πληροφορικής, υπεγράμμισαν τον σημαντικό ρόλο των Δημοσίων Διοικήσεων των Κρατών Μελών (και) στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας εντός της Ένωσης, κ.ά.

Υπενθυμίζεται, ότι η Συνθήκη της Λισσαβώνας επαναβεβαίωσε την υποχρέωση των Κρατών Μελών για την άνευ άλλου τινός εφαρμογή των νομικώς δεσμευτικών Πράξεων της Ένωσης υπό των Δημοσίων Διοικήσεων των Κρατών Μελών.

Οι σχετικές ρυθμίσεις έχουν ως εξής:

1. Τα Κράτη Μέλη θεσπίζουν όλα τα μέτρα εσωτερικού δικαίου, τα οποία είναι αναγκαία για την εφαρμογή των νομικώς δεσμευτικών πράξεων της Ένωσης.

2. Όταν απαιτούνται ενιαίες προϋποθέσεις για την εκτέλεση των νομικώς δεσμευτικών πράξεων της Ένωσης, οι πράξεις αυτές αναθέτουν εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή ή σε ειδικές περιπτώσεις δεόντως αιτιολογημένες και σε περιπτώσεις που προβλέπουν άλλα άρθρα της Συνθήκης, (όπως π.χ. τα άρθρα 24 (Πολιτική ασφάλειας), 26 (Προσδιορισμός των στρατηγικών συμφερόντων της Ένωσης, κ.ά. για την Ευρωπαϊκή Ένωση), στο Συμβούλιο.

3. Πα τους ως άνω σκοπούς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, αποφασίζοντας, μέσω Κανονισμών, σύμφωνα με την συνήθη νομοθετική διαδικασία, θεσπίζουν εκ των προτέρων γενικούς κανόνες και αρχές σχετικώς με τους τρόπους ελέγχου από τα Κράτη Μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή.

4. Το επίθετο «εκτελεστικός» ή «εκτελεστική» παρεμβάλλεται στον τίτλο των εκτελεστικών πράξεων.

Εξ άλλης πλευράς, η Επιτροπή ανεικοίνωσε στις Βρυξέλλες τον Ιανουάριο 2007 ειδικό Πρόγραμμα Δράσης Μείωσης των Διοικητικών Βαρών με το ποσοστό κλιμακούμενο, το οποίο στις αρχές του έτους 2013 πρέπει να προσεγγίσει το 25% εκτιμώντας, ότι μία μείωση αυτού του μεγέθους (25%) θα οδηγήσει σε αύξηση του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος της Ε.Ε. κατά 1,4% (περίπου 150.000.000.000 ευρώ).

Το Πρόγραμμα έχει υιοθετηθεί τελικώς, (και είναι σε εξέλιξη), κατά την Σύνοδο Κορυφής τον Μάρτιο 2007.

Με δεδομένη την εκ των θεσμών προβλεπομένη αυτονομία¹, τόσο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσο και των Κρατών Μελών της, η Ένωση δεν διαθέτει ίδια Όργανα, επιφορτισμένα να εφαρμόσουν το Κοινοτικό Δίκαιο εντός των Κρατών Μελών, οπότε η υποχρέωση εφαρμογής τελικώς του Κοινοτικού Δικαίου εντός των Κρατών Μελών "μεταφέρεται" στις Εθνικές Δημόσιες Διοικήσεις τους, οι οποίες, κατά μία άποψη, ανάγονται έτσι σε Έξωτερικές Υπηρεσίες της Ένωσης.²

1. Βλ. γενικώς: Κων. ΓΕ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ και Β. ΔΕΛΗΘΕΟΥ, ΕΛ. ΚΑΒΒΑΔΙΑ (Επιστ. Συμβολή): Το Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Νέα έκδ. Αθήνα 2008.

2. Βλ. Ι. ΑΝΑΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Δομές και Λειτουργίες της Εθνικής Δημόσιας Διοίκησης στο πλαίσιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Ε.Ε. Ευρ.Δ. : Αθήνα, 1996, τ.2-3, σ.635.

Με βάση της ισχύουσες ρυθμίσεις:

Η οριοθέτηση των αρμοδιοτήτων της Ένωσης διέπεται από την αρχή της δοτής αρμοδιότητας. Η άσκηση των αρμοδιοτήτων της Ένωσης διέπεται από τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας.

Σύμφωνα με την αρχή της δοτής αρμοδιότητας, η Ένωση ενεργεί μόνον εντός των ορίων των αρμοδιοτήτων, που της απονέμουν τα Κράτη Μέλη με τις Συνθήκες για την επίτευξη των στόχων, που οι Συνθήκες αυτές ορίζουν. Κάθε αρμοδιότητα, η οποία δεν απονέμεται στην Ένωση με τις Συνθήκες ανήκει στα Κράτη Μέλη.

Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας στους τομείς, οι οποίοι δεν υπάγονται στην αποκλειστική της αρμοδιότητα, η Ένωση παρεμβαίνει μόνο εφ'όσον και κατά τον βαθμό, που οι στόχοι της προβλεπόμενης δράσης δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα Κράτη Μέλη, τόσο σε κεντρικό, όσο και σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, μπορούν όμως, λόγω της κλίμακας ή των αποτελεσμάτων της προβλεπόμενης δράσης, να επιτευχθούν καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης.

Τα θεσμικά Όργανα της Ένωσης εφαρμόζουν την αρχή της επικουρικότητας σύμφωνα με το Πρωτόκολλο σχετικά με την εφαρμογή των αρχών της επικουρικότητας και της αναλογικότητας. Τα Εθνικά Κοινοβούλια³ μεριμνούν για την τήρηση της αρχής της επικουρικότητας σύμφωνα με την διαδικασία, που προβλέπεται στο εν λόγω Πρωτόκολλο.

Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, το περιεχόμενο και η μορφή της δράσης της Ένωσης δεν υπερβαίνουν τα απαιτούμενα για την επίτευξη των στόχων των Συνθηκών.

³ Βλ. Θ. ΚΑΛΛΙΑΝΟΣ: Η αρχή της επικουρικότητας, τα Εθνικά Κοινοβούλια και η Συνθήκη της Λισσαβώνας: μία νέα διάσταση Ευρωπαϊκής Συνεργασίας. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ, ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ. (Επιστ. Υπευθ. Καθηγητής Κωνστ. ΓΕ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ). Αθήναι, 2011 τ.64, σ. 19.